

48°

b1587767x

Codex Lib^a del Coll^o de Cuernavaca

c. IVLII
HYGINI AVGVSTI

LIBERTI FABVLARVM LIBER, AD OMNIVM
poëtarum lectionem mire necessarius & ante/
hac nunquam excusus.

EIVSDEM POETICON ASTRONOMICON,
libri quatuor.

Quibus accesserunt similis argumenti.
PALAEPHATI de fabulosis narrationibus, liber I.

F. FVLGENTII PLACIADIS Episcopi Carthaginensis
Mythologiarum, libri III.

EIVSDEM de uocum antiquarum interpretatione, liber. I.
ARATI PHAINOMENON fragmentum, Germanico Cæsare
interprete.

EIVSDEM Phænomena Græce, cum interpretatione latina.
PROCLIDE sphæra libellus, Græce & Latine.

INDEX rerum & fabularum in his omnibus scitu dignarum
copiosissimus.

BASILEAE APVD IOAN. HERVAGIVM
ANNO, M. D. XXXV.
MENSE MARTIO.

UNIVERSIDAD
DE SALAMANCA

BIBLIOTECA GENERAL HISTORICA

al. ualuisse.

prolapsam in pedem eius incidisse, pro qua re Iupiter eius miserrus inter sidera eum constituit cum hostia quam supra aram tenens immolate uidetur. Hunc alii Pholon esse Centaurum dixerunt, eumq; aruspicio præter ceteros plarimum + ualere. Itaq; ad aram cum hostia uenire iouis uoluntate figuratur.

Ata.

In hac primum dii existimantur sacra & coniurationem fecisse, cum Titanas oppugnare conarentur, eam autem cyclopas fecisse, ab ea consuetudine homines dicuntur instituisse sibi, ut cum aliquam rem efficere cogitarent, prius sacrificarent quam agececepissent.

Hydra.

In hac coruus insidere & crater positus existimatur, de qua hanc habemus memorie proditam causam. Coruus Apollinis tutela usus, eo sacrificante missus à fonte aquam puram petum, uidit arbores complures sicorum im maturas, eas expectans dum matureserent, in arbore quadam earum confedit. Itaq; post aliquot dies coætis sicubus, & à coruo pluribus earum comedis, expectas Apollo coruum, uidit eum cū craterè pleno uolare festinarem, quo pro admisso eius dicitur, quod diu moratus sit Apollinem, qui coactus mora corui, alia aqua est usus, hac ignominia eum affecisse, ut quamdiu fucus coquerentur, coruus bibere non posset, ideo quod guttur habeat pertusum illis diebus. Itaq; cum uellet significare sitim corui, inter sidera constituit crateram, & supposuit hydram, quæ coruum sitientem moratur. Videtur enim rostro caudam eius extremam uerberare, ut tanq; non sinat se ad crateram transire. Histrus autem & cōplures dixerunt Coronida Phlegyæ filiā fuisse, hanc autem ex Apolline Aesculapiū procreasse. Sed postea Ischyn Elati filium cum ea concubuisse, quod cum uideret coruus, Apollini nunciasse, qui cum fuerit antea candidus, pro incommodo nuncio, eum nigrum fecisse, & Ischyn sagittis confixisse. De Cratera autem hanc historiā Philarchus scribit. In Chersoneso quæ confinis est Troiae, ubi Protesilat sepulchrum statutum complures dixerunt, urbs Phlagusa nomine dicitur, in qua Demiphon quidam, cum regnaret incidit eorum finibus repentina uastitas, & ciuium internitio miranda, quare Demiphonta permotum ferunt misisse ad Apollinis oraculum remedium querens uastitatis, responso autē dato, ut quotannis una de nobilium genere virgo diis penatibus eorum immolaretur. Demiphon omnium filias præter suas sorte ductas interficiebat, usq; dum cuidam ciuium loco nobilissimo eotū nato, perdoluit inceptum Demiphontis, qui negare coepit de sua filia se passum fortiti, nisi eodem regis filiae coniectae essent, quo facto rex permotus, illius filiam sine sorte ducta interfecit, quod Mastusius nomine virginis pater instanti tēpore simulauit se patriæ causa non ferre ægre factū, potuisset em postea sorte ducta nihilominus interficere, quod paulatim dies regi in obliuionem perduxit. Itaq; cum se prope amicissimum regi pater virginis ostendisset, solenne sacrificium se habere dixit, eumq; & filias eius ad id cōficiendum inuitauit, qui nihil aliter futurum suspicatus, filias ante misit, ut ipse occupatus in re ciuili postea ueniret. Quod cum exoptanti Mastusio accidisset, filias eius interfecit, & sanguinem eorum cum uino in craterem mixtū aduenienti regi pro potionē dati iussit, qui cum filias desideraret & quid his factum esse tescisset, Mastusium cum craterē in mari proiici iussit, quo facto mare quo ille projectus est, memoria causa, Mastusium uocatum, portus autem adhuc crater dicitur, quam antiqui Astrologi stellis deformauerunt, ut homines meminissent, maleficium neminem temere luctari posse, neq; obliuionem inimicitatum fieri solere. Nonnulli cum Eratosthene dicunt, eū cratera esse quo Icarus sit usus, cum hominibus ostenderet uinum. Alii autem dolium esse, quo Mars ab Otho & Ephialte sit coniectus.

a. Quid... Fastor addit coruū undā attulisse hydrū quoq; et culpā mora in illū reiecisse, itaq; qui se remoratus fuisset.

b. In alijs legitur Mastusū, nos ex Plinio Mastusium legendum duximus. uide lib. 4. cap. xi.

Piscis

Piscis qui Notius appellatur.

Hic uidetur ore aquam excipere à signo aquario, qui laboratē quondam Istrū se uasse existimatur, pro quo beneficio simulacrum piscis & eius filiorū, de quibus ante diximus inter infra constituit. Itaq; Syri complutes pisces non esitant & eotū simu lachra aurata pro diis penatibus colunt. De hoc Hegesias scribit.

De quinq; stellis.

Reliquum est nobis de stellis quinq; quas complutes ut erraticas, ita planetas græci uagos dixerunt. Quarum una est Iouis nomine Phæton, quæ Heracides Ponticus ait, quo tempore Prometheus homines finxerit, hunc pul chritudine corporis teliquis præstantem fecisse, cunq; supprimete cogitat, ut certum redderet cupidinem Ioui nunciasse, quo facto missum Mercurium ad Phætona, persuasisse ut ad Iouem ueniret, & immortalis fieret. Itaq; eum inter astra colloca tuum. Secunda stella dicitur Solis quam alii Saturni dixerunt. Hanc Eratosthenes à Solis filio Phaetonem appellatam dicit, de quo plutes scripserunt ut patris inscienter curru teuctus incéderit terras, quo facto ab Ioue fulmine percussus, in Eridanum diectus, à Sole inter sidera sit perlatus. Tertia est stella Martis quam alii Herculis dixerunt, Veneris sequens stellam, hac ut Eratosthenes ait, de causa, quod Vulcanus cum uxori Veneri du xisset & propter eius obsecrantia Marti eius copia non fieret, ut nihil aliud assequi uide tur, nisi suā stellam, Veneris sidus persequi, à Venere impetravit. Itaq; cum uehementer eum amore incendet, id significans, è facto stellam Pyroenta appellauit. Quarta stella est Veneris Lucifer nomine, quam nonnulli Iunonis esse dixerunt. Hunc eundem Hesperum appellari multis traditum est historiis. Hic autem omnium siderum maximus esse uidetur. Nonnulli autem hunc Aurora & Cephalī filium esse dixerunt pulchritudine multis præstantē, ex qua te etiam cum Venere dicitur certasse, ut etiam Eratosthenes dicit, eum hac de causa Veneris appellati, exortente sole & occidente uideri, quare ut ante diximus iure hunc & Luciferum, & Hesperum nominatū. Quinta stella est Mercurii nomine Stilbon, sed haec est breuis & clara. Hæc autem Mercurio data existimatur, quod primus menses instituerit & præuiderit siderum cursus. Euheremus autē primus ait Venerem astra constituisse & Mercurio demonstrasse.

Circulus Lacteus.

Reterea ostenditur circulus quidā in sideribus candido colore, quæ Lacteū esse nonnulli dixerunt. Eratosthenes autē Mercurio dicit infanti puero insciam Iu nonē dedisse lac, sed postquā rescierit eū Maiæ filium esse reieciisse eum à se. Ita latiss profusi splendorem inter sidera appa tere. Alii dixerūt dormiēti Iunoni Herculeū suppositū & experrectā ei quod supra diximus fecisse. Alii autē Hæculem propter nimiam auditatē, multitudinem lactis appetisse, neq; in ore continere potuisse, quod ex ore eius profusum circulum signasse. Alii dicunt quo tempore Ops Saturno lapidem pro partu attuli iussisse ei lac præbere, que cum pressisset mām profuso lacte circulum deformatum, quem supra demonstrauimus. Nos autem omnium corporum deformationem dicete instituemus.

Claris

CLARISSIMI VIRI C[✓] IVLII HY-

GINI AVGVSTI LIBERTI, DE DESCRIPTIO/
nibus formarum cœlestium, Liber III. Arti.

Gitur incipiens à polo Boreo protinus dicere, quo utraq[✓] Arcti nixe uehuni tur Arcticō circulo clausæ, & ita collocatae ut alterius unaquaq[✓] earum re supinata caput alterius tegere uideatur, ita tamen ut caput eius quæ superius fuerit ad caudam inferiorem contendat. Hatum maior in extremo circulo pedes habet fixos. Præterea habet in capit^e estellas septem, omnes obscuras, in utriusq[✓] autibus binas. In humero claram unā, in pede de posterioribus nouissimo duas. In summo intercapilio unā. In cruce de posterioribus primo unam, in pede priore duas. In cauda ipsa tres, ita totius sideris stellæ sunt omnino, xxi. Minor autem habet in stationis unoquoq[✓] loco stellas singulas clare lucentes & super caudam tres, omnino septē, sed in prioribus caudæ stellis una, à qua polus appellatur, ut Eratosthenes dicit, per quem locum ipse mūdus existimatur uersari. Reliquæ autem choreutai dicuntur, quod circum polum uersantur.

Vrſa maior habet quinq[✓] secundæ magnitudinis, et sex tertiae magnitudinis. Reliquæ sunt aut quartæ ut quintæ magnitudinis.

Vrſa minor, habet duas secundæ magnitudinis, & stellam polarem tertiae magnitudinis.

Draco.

Draco inter duas arctos collocatus uideat, corporis sinu facto, arcton minorē ita cōcludere, ut pene pedes eius tangere uideatur, cauda autem flexa caput maioris attingere suo capite tanquam rediuto, circulum arcticū attinges, corpus ut in sphæram complicati, & si quis diligenter attendet, uidere poterit caput Draconis ad maioris ursæ regionem caudę collocari. Hic habet in utroq[✓] tempore stellas singulas: In oculis singulas, in mento unā, & toto corpore reliquo passim claras decem, ita ut omnino sit stellarum quindecim.

Bootes siue Arctophylax.

Boëtes super bumerum sinistrum, & super coxam dextram, & in crux sinistro habet stellas tertiae magnitudinis: Reliquæ sunt aut quartæ aut quintæ magnitudinis.

Vius manū sinistram circulus arcticus includit, ita ut neq[✓] occidere neq[✓] exoriri uideat. Ipse enim positus ab arctico circulo ad æstiuū definit inclinatus in longitudinē dextro pede æstiuo circulo nixus, huius humeros & pectus à reliquo corpore diuidit circulus qui per utroq[✓] polos trāiens tangit artem & chelas, hic quidem cum taurō & geminis & cancro et leone occidit, ideo sero occidere dicitur, magis & quod actus à pedibus peruenit ad terrā. At extensis citius quam chelæ uidentur. Habet autem in sinistra manu stellas quatuor, quæ occidere nunq[✓] uidentur, iij capite stellam unā. In utroq[✓] humero singulas,

in utraq[✓]

L I B E R . III.

59

In utraq[✓] mano singulas, sed clariorem dextram, & sub ea alterem obscuram, & in cubito dextro claram unam. In zona unam clarius cæteris lucentem, hæc stella arcturus appellatur, in utrisq[✓] pedibus singulas quæ omnino sunt xiii.

Corona.

Corona septentrionalis obo habet stellas, quæ ferè omnes quartæ sunt magnitudinis præter Alphætam, quæ secundæ est magnitudinis.

Coronam humero sinistro prope continere Arctophylax uidetur, quam engonasin dextri pedis calce coniungit, hæc cancro & leone exortente occidere, cum scorpiione exorti perspicitur. Habet autem stellas novem in rotundo dispositas, sed ex his tres clarius cæteris lucentes.

Engonasin siue Hercules.

Hercules insigniores stellas habet in capite, in humero dextro et super adiutorium dextrum, & super bumerum sinistrum, quæ singulæ terrestres sunt magnitudinis, reliquæ ferè omnes sunt quartæ & sextæ magnitudinis.

Engonasin. Hic positus inter duos circulos arcticum & æstiuū, utrisq[✓] pedibus & dextro genu quæ ante diximus arcticum circulum finit. Ita tamen ut dextro pede priotibus digitis circulum terminet, sinistro autem totu^r caput draconis opprimere conetur. Humetis autem uelut sustinens circulum æstiuū & manu dextra projecta tangens. Leua autem è regione ad sinistrum genu portigens, equali interuallo circuli æstiuū & genu sinistri. Hic occidēs capite prius quam reliquo corpore deuenit ad terram, qui cum totus occidit * ut pendere pedibus ex arctico circulo uideatur, exortiès ante pedibus quam reliquis membris. Habet autem in capite stellam unam. In sinistro brachio unam. In utroq[✓] humero singulas clare lucentes. In manu sinistra unam, in dextro cubito unam. In utroq[✓] latere singulas sed clariorē in sinistro. In dextro fœmore duas. In genu unā, in poplite unā, in cruce duas, in pede unam quæ dicit clara*. In sinistra manu quatuor, quas pellē leonis nonnulli esse dixerūt. Ita sunt omnino decē et nouem.

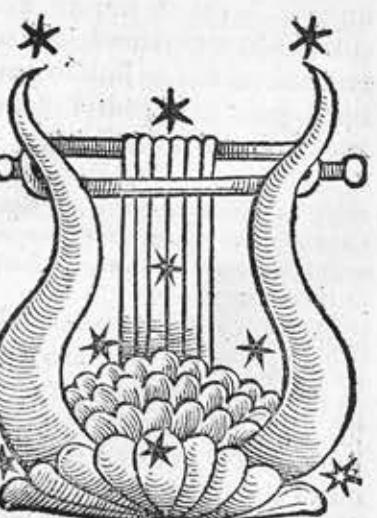
Lyra.

Lyra, quæ & uultur cadens, habet stellas decem, quarum insignior est Vega prima magnitudinis.

Lyra. Hæc posita est contra regionē eius loci qui est inter genu & manū sinistrā eius qui Engonasin uocatur, cuius ipsa testudo spectat ad arcticum circulum. Summū autem cacumen ad polum Notium contendere uidetur, hæc lyra uirgine exortente occidere uidetur, & cum sagittatio exorti perspicitur, habet autem in ipsis testudinis lateribus singulas stellas. In summis cacuminibus eorum quæ in testudine ut brachia sunt coniecta singulas in mediis, iisdē quas humeros Eratosthe-

Ita figuratur,
et c. uel simile
quid deesse uideatur

nes singulæ

HYGINI DE SIGNOR. COEL.

90 nes singulis, in scapulis ipsius testudinis duas, in ima lyrae que & basis totius uidetur unam, & omnino sunt ix.

Olor.

Cygnus habet unam insignem stellam secundae magnitudinis in coda, vocaturque Deneb adigege, & unam tertiae magnitudinis in ala dextra & unam eiusdem magnitudinis in extremitate alae sinistre, reliquæ sunt quartæ magnitudinis.

Olor. Huius una ala est ad circundationem huius circuli qui arctos vocatur, contingens extreum pedem sinistrum eius qui Erigonas in vocatur. Sinistram autem habet alam paululum extra circulum astri pene coniugés pedibus Pegaso, astrius autem circulus rostrum eius à reliquo corpore diuidit. Cauda iungitur extrema cum capite Cephei, hic cum virginie & chelis occidens prius capite quam reliquis membris deuenit ad terram, exortus autem cum Capricorno. Hic habet in capite stellam clare lucentem unam. In collo alteram pati fulgore, in utrisque pénis quinas. Supra caudam unam, omnino habet stel. xii.

Cepheus.

Cepheus omnes stellas quas habet, sunt quartæ & quintæ magnitudinis præter unam Alderamim in dextro brachio, que est tertia magna.

Epheus a tergo minoris arti constitutus, includitur articulo circulo à pedibus ad pectus ut præter humeros et caput eius nihil occidere videatur, nec longe abest à flexu draconis que capite primū efficere videatur. Cepheus autem manibus utrisque projectis figuratus, tanto diffidet interuerso à pedibus arti minoris quantum spaciū inter pedes Cephei videat, huius caput scorpiōne exorto occidere, cum sagittario exorti videat. Hic autem habet in capite stellas duas, in manu dextra unam, in cubito obscuram unam, in sinistra manu & in humero singulas. In dextero humero unam. In zona que inmediū eius diuidit corpus tres stellæ clare uidetur. In latere dextro obscuram unam, in sinistro genu duas. In utrisque pedibus singulæ, supra pedes stelle quatuor, hic totus omnino stellarum numerus xix.

Cassiopeia.

Cassiopeia unam habet ceteris insigniorē stellam tertiae magnitudinis & in pectori positam, sacerdoti nomine. Habet & unam in coxis, atque unam in medio sedis, & unam in genibus tertiae magnitudinis, reliquæ sunt quartæ magnitudinis.

Cassiopeia sedens in siliquastro collocata est, cuius sedilis & ipsius Cassiopeiæ pedes positi in ipsa circundatione circuli qui arcticos vocatur, effigies autem corporis ad astrium circulum peruenit, quem capite & dextera manu tangit. Hanc prope medium diuidit circulus is qui lacteus appellatur, proxime Cephei signum collocatum. Hæc occidens cum scorpiōne

Scorpiōne capite, cum sedili resupino ferti perspicuit. Exorti autem cum sagittario, huius in capite stella ostenditur una, in utroq; humero una, in mamilla dextra clara una. In lumbis magna una, in sinistro foemore duæ, in genu una, in pede ipsius dextro una, in quadrato quo sella deformatur una, in utrisq; angulis singulæ clarius ceteris lucentes. Hæc igitur est omnino stellarum xiii.

Andromeda.

Andromeda habet septem stellas tertiae magnitudinis, unam scilicet in capite & quatuor in brachio sinistro & unam in palma dextra.

Andromeda prope Cassiopeiam, supra caput Persei, brevi interuerso dissidente perspicit collocata, manibus diuersis uincta, ut antiquis historiis est traditum: cuius caput equi Vagasi ventri coiungitur. Eadē enim stella et umbilicus Pegaso et Andromedæ caput appellatur, huius medium pectus & manū sinistram circulus astrius diuidit. Occidit autem cum pisce de duobus secundo, quem Andromedæ subiectum brachio supra diximus. Exorti Libra & scorpiōne capite priusquam reliquo corpore peruenit ad terram. Exortus autem cum pisibus et Ariete: hec, ut supra diximus, habet in capite stellam clare lucentem unam, in utroq; humero unam, in cubito dextro unam, in ipsa manu unam, in sinistro cubito vel in brachio unam. In manu altera unam, in zona tres, super zonā quatuor, in utroq; genu unam, in pedibus autem binas. Itaq; omnino est stellarum numerus xx.

Perseus.

Perseus inter insigniores stellas habet unam in dextro latere secundæ magnitudinis, nomine Algenib, & quatuor in sinistro genu & crure tertiae magnitudinis, habet & unam secundæ magnitudinis, in Raso d'gold, hoc est, in capite Meduse, quod caput sinistro tenet, reliquæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis.

Perseus inter insigniores stellas habet unam in dextro latere secundæ magnitudinis, nomine Algenib, & quatuor in sinistro genu & crure tertiae magnitudinis, habet & unam secundæ magnitudinis, in Raso d'gold, hoc est, in capite Meduse, quod caput sinistro tenet, reliquæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis.

Vix sinistrum crus & humerum levum, circulus astrius à reliquo corpore diuidit. Ipse manu dextra articulatum circulum tangit, dextro pede caput aurigæ premere velut currens videatur. Idem occidens sagittario & capricorno exorto inclinatur ad caput ursus, cum ariete & taurō rectus exortus. Habet autem in utroq; humero stellam unam, in manu dextra clare lucentem unam qua falcam tenere dicitur, quo telo Gorgonam interfecit. In sinistra alteram, qua caput Gorgonis tenere existimat. habet præterea in uentre stellam unam, in lumbis alteram, dextro foemore unam, ad genu unam, in tibia unam, in pede unam obscuram, in sinistro foemore unam, in genu alteram, in tibia duas, in sinistra manu, quod Gorgonis caput vocatur, stellas quatuor, omnino est stellarum numerus decem & septem: Caput eius & falx sine sideribus apparent, hunc Aratus cum diceret inter sidera Ceconismenon figuratum, accepérunt a h. 2 complutes

complures eum puluerulentum dicere, quod minime conuenit posse inter sidera etiam puluerulentum accipere. Quod si esset, dignior erat Orion cui idem ascriberetur. Primum quod assidue est uenatus, & semper in terra fuit. Deniq; adhuc inter sidera uenati uidetur. Perseus autem qui assidue uolabat, non potest puluerem habere. Quid igitur est, cum uellet Aratus eum currentem obscure significare, usus Aetolorum consuetudine ceconismoneret dixit, Aetoli enim cum uolunt aliquem decurrere significare ceconis se dicunt, id quod Aratus uoluit demonstrare non ut illum uolantem assidue puluerentum dicat. Quod à multis perpetam est intellectum.

Versus Arati bi sunt.

*videtis si Aristeus uip in leuorum ritu
uolans niger. rati in uero ipso oia diuinum
littera uenit uicino, sive in Arcto partis.*

Autiga.

Auriga unam insignem habet stellam primæ magnitudinis, nomine Aluath iuxta capram, & unam in spatula dextra secundæ magnitudinis, unam in cauda similitura, & unam in cauilla dextra tertiae magnitudinis, reliquæ sunt quartæ et quintæ magnitudinis.

Eniochus autem circulo æstiuo genuum fine, præterea humero sinistro usq; ad zonam diuiditur ab eo, quem supra Lacuum orbem diximus. Huius dexter pes tauri cornu sinistro stella coniungitur, idem una manu ut lora tenes figuratur. Cuius in humero sinistro capra. In manu autē duo hœdi stellis formati dicuntur. Totus autem pedibus Ptersei subiectus, caput habens contra ursæ maioris aspergum, hic occidere sagittarii & capricorni exortu uidetur. Exorti autem Ophiucho & engonasin occidente. Habet præterea stellam unam in capite. In utroq; humero unam, sed in sinistro clariorem, quæ uocatur capra, in utroq; cubito unam, in manu duas, quæ hœdi appellantur, stellis prope occidentibus formati. Ita omnino sunt numero septem.

Serpentarius.

Serpentarius habet quoq; stellas tertiae magnitudinis, unam scilicet in capite, quæ uocatur Ras alaugh, alteram in palma sinistra & tertiam post illam, quartam in genu dextro, & quintam in genu sinistro, reliquæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis.

Phiuchus inclinatus à capite ut qui resupinati uidetur manibus anguem tenere figuratus est, huius autem humeri ab æstiuo circulo diuiduntur à reliquo corpore. Ipse genuum fine ab æquinoctiali terminatur circulo. Pede sinistro præmiens oculos, dextro autem testudini scorponis inixus. Anguis autem qui ab eo tenetur prope extremo ore coronam contingens medium præcingit Ophiuchum, cauda brevior quam superiore corpore, qua manu sinistra ipsius signi figuratur, ita tamen ut extrema cauda circulum æquino-

æquinoctiale cum aquilæ cauda iungat. Occidens autem exortu geminorum Cancri & leonis peruenit ad terram, exortiens autem cum scorpione & sagittario appetet. Hic habet in capite stellam unam, in utroq; humero singulas, in sinistra manu tres, in dextra manu quatuor, in lumbis duas, in utroq; genu singulas, in dextro cture una, in utroq; pede singulas, sed clariorum in dextro, itaq; est omnino stellarum numerus sexdecim. An quis autem habet in summo capite stellas duas, sub capite tres uno loco omnes, ad manus ipsius Ophiuchi sinistram duas, sed quæ maxime ad corpus eius accedit clariorum. Et in dorso anguis ad ipsam corporis coniunctionem quinq; & in prima curvatura caudæ quatuor. In secunda, caput uersus, habet stellas sex. Ita est omnino stellarum num. xxiii.

Sagitta.

In sagitta, una est quartæ magnitudinis, tres quintæ & una sextæ.

SAgitta inter duos circulos æstiuum & æquinoctiale, signo aquilæ superposita, dividitur ab eo circulo qui utroque polo subiectus ad cancerum & capricornū peruenit, huius tacumē ad equipedum regionem spectat, altera pars ad humeros Ophiuchi tendit, hæc occidit Virginis ottu. Oritur autem cum scorpio, ne. Habet omnino stellas quatuor, quarum una in principio materiae, altera in medio, duæ reliquæ in eo loco quo ferrum solet affigi diuersæ uidentur.

Aquila.

Aquila unam habet in capite secundæ magnitudinis, atq; unam inter duas spatulas eisdem magnitudinis, duas in spatula sinistra tertiae magnitudinis, atq; unam super collum secundæ magnitudinis, reliquæ sunt quintæ magnitudinis.

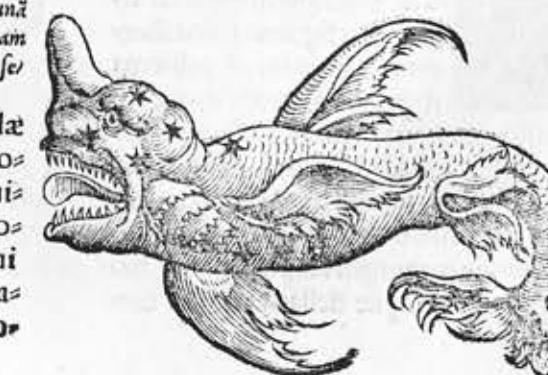
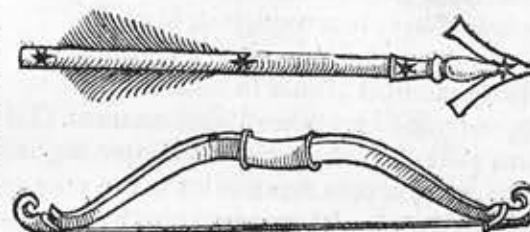
Aquila ala dextra non multum extra circulum æquinoctiale prodire, sinistra aut non longe à capite Ophiuchi figurata uidetur. Præterea rostrum eius à reliquo corpore diuidit circulus quem supra diximus à cætro ad capricornum peruenire. Media autem finitur ab eo quem supra Lacuum orbem demonstrauimus esse, hæc exerto leone occidit. Exortitur autem cum capricorno: habens in capite stellam unam, in utroq; penne unam, in cauda una. Itaq; omnino sunt quatuor.

Delphin.

Delphin habet quinq; stellas tertiae magnitudinis, unam scilicet in cauda, & reliquas in lumbo. Habet etiam duas quartæ magnitudinis in cauda, reliquæ sunt sextæ magnitudinis.

Delphin nō longe ab aquilæ signo figuratur, in curvatore caudæ nouissimæ æquinoctialis circuli circuductio ne tangit, capite prope contingens equi Pegasi rostrum, hic exortitur cum sagitta-

b 3 iii po-

rii posteriore parte. Occidit autem cum virgo exorta est à capite, habet aut in capite stellas duas, supra caput ad uerticem duas alias, ad ea quae in ventre uelut pennae uidentur habet stellas tres, in scapulis una, in cauda duas. Itaq; omnino sunt stellæ numero dece.

Pegasus.

Aequus alatus habet quatuor stellas secundæ magnitudinis, scilicet super renes, super humerum dextrum, & inter duas spaulas. Habet & tres tertiae magnitudinis, nempe in genu dextro, unam in pectori, & quæ reliquæ præcedit in collo. Reliquæ sunt quartæ magnitudinis.

H quis arcticū circulū spectas pedibus estiō orbe niti, extremoore caput delphini tāgete uidetur. Aquatii manū dextrâ ceruice sua coniungens, & utrisq; pisib; clausus, quos in xii. signis postea demonstrabimus. Huius in stellis corpus apparer usq; ad umbilicum deformatum. Qui occidit cum pisce de duobus primo, qui supra tergum eius est fixus, exortitur cum Aquario toto, cum pisce, cum quo occidit, & manu Aquarii dextra: hic habet in rostro stellas duas obscuras, in capite unam, in maxilla unam, in utrisq; auribus singulas, in ceruicibus quatuor obscuras, sed maxime lucet quæ capiti proxima appetet, in humero claram unam, in pectori unam, in scapilio unam, in umbilico nouissimam unam, quæ Andromedæ uocatur, in genibus utrisq; singulas, in utrisque poplitibus singulas, ita sunt omnino numero xxiii. Trianguli tres stellæ sunt tertiae magnitudinis, quæ extra angulum inueniuntur.

D e totone aut ut in triangulum deformatur, aequis quodammodo lateribus duobus, uno breuiore sed prope æquali reliquis, inter æstium & æquinoctialem circulum supra caput Arietis, nō longe ab Andromedæ dextro cruce, & Persei manu sinistra collocatum. Cum Ariete toto occidens. Exortiens aut cum eiusdem dimidia priore parte, habet aut stellæ in uno quoq; angulo unam. Omnes arietis stellæ sunt quartæ & quintaæ magnitudinis, præter duas in cornu quæ sunt tertiae.

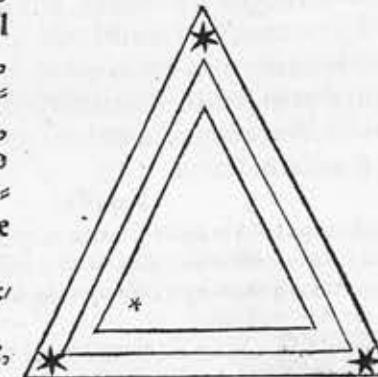

Nunc protinus duodecim signorum figuraionem dicimus. Quorum est princeps Aries, in æquinoctiali circulo consistens, caput ad exortum habens cœnus. Occidens à primis pedibus & exortiens caput infra triangulum quod supra diximus tenens collocatum, pedibus prope contingens caput Pistris, habet autem in capite stellam unam, in eorū

X

Y

nibus

nibus tres, in cernice tres, in pede priore de primis una, in intercapilio quatuor, in cauda unam, sub uentre unam, in lumbis tres, in pede posteriore unam, quæ sunt omnino numero octodecim.

Taurus.

Taurus unam habet stellam primæ magnitudinis, uocaturq; Aldebaran, seu oculus tauri, in pectori, supra nares & in uno extremo cornu habet stellæ tertiae magnitudinis, habet & congeriem stellarum quintaæ magnitudinis, quas pleiades vocant, haud procul ab ore, aut secundum alios in dorso.

Taurus ad exortū signorū diuidia parte collocatus, ut incipiente genu ac defigente ad terram uideatur, caput eodē habens attentum. Genua eius teliquo corpore diuidit circulus æquinoctialis, cornu sinistro, ut supra diximus, coniungitur cum sinistro pede eius qui Auriga appellatur, inter huius finitionē corporis & arietis caudam stellæ sunt, quas Vergilias nostri græci aut pleidas appellantur. Hic auersus occidit & exortitur, habet in cornibus singulas stellas, sed in sinistro clavio, utrisq; oculis singulas, in fronte media unam, ex quibus locis cornua nascuntur singulas, quæ septem stellæ Hyades nuncupantur. Etsi non nulli quas duas diximus nouissimas stellas negauerint esse, ut omnino Hyades essent quinq;. Præterea in sinistro genu priore habet stellam unam. Et super ungulam unam, in dextro genu unam, & in intercapilio tres, nouissimam eas cum ceteris claviotem, in pectori unam, quæ sunt omnino præter vergilias quatuordecim.

Gemini.

Gemini duas habent stellas secundæ magnitudinis in capiibus, quarum una uocatur Ras algense, habent aliquot tertiae magnitudinis, in genibus & coxis, & multis quartæ & quintaæ magnitudinis..

Gemini ab Autige parte dextra supra Orionem collocati uidetur, ita tamē ut Orion inter taurū & geminos sit constitutus, capita eorum diuiduntur à reliquo corpore, circulo eo qui æstium diffinire supra est dictus. Ita ut complexa corpora inter se tenentes, occidant directi à pedibus. Exortiuntur autem inclinati ut iacentes, sed is qui Cancro est proximus, habet in capite stellā unam claram, in utrisq; humeris singulas claras, in dextro cubito unam, in genibus utrisque singulas, in pedibus utrisq; singulas, alter autem in capite unam, in sinistro humero unam, in dextro alteram, in utrisq; manibus singulas, in dextro genu unam, in sinistro genu alteram, in pedibus utrisq; singulas & infra sinistrum pedem unam quæ propius appellatur, & sunt octodecim.

h 4 Cancer.

Cancer.

Cancer nullam habet insignem stellam, sed omnes sunt uel quartae uel quintae magnitudinis.
HVic medium diuidit circulus estius ad leonis exortus spectantem paulum supra caput hydræ collocatum. Occidentem & exorientem posteriore corporis parte. Hic autem habet in ipsa testa stellas duas, quæ asini vocantur, de quibus ante diximus, in pedibus dextris singulas obscuras, in sinistro pede primo duas, in secundo duas obscuras, in tertio unam, in quarto optimo unam obscuram, in ore unam, in ea quæ chela dexteror dicitur tres similes, non grandes, in sinistra similes duas. Et ita est omnino stellarum numerus decem & octo.

Leo.

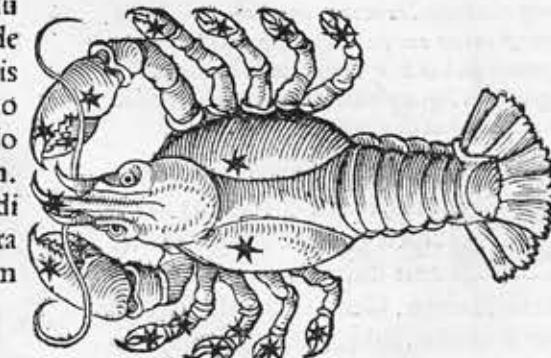
Leo habet duas stellas primæ magnitudinis, quarum una vocatur Calbæzel, id est, cor leonis, alia Deneb algæret, hoc est, cauda leonis. Habet tres secundæ magnitudinis, duas in cœnico & unam in dorso. Reliquæ sunt tertie, quartæ, quintæ, & sextæ magnitudinis.

LEo spectans ad occasum supra corpus hydræ à capite quæ cæcer in statu usq; ad mediâ partem eius constitutus, mediùs estiū circulo diuidit, ut sub ipso orbe priores pedes habeat collocatos, occidens à capite & exoriens, hic habet in capite stellas tres, in cœnib; duas, in pectore unam, in intercapilio tres, in media cauda unam, in extrema altera magna, sub pectore duas, in pede priore unam claram, in uentre claram unam, & infra alteram magnam unam, in lumbis unam, in posteriore genu unam, in pede posteriore claram unam. Et ita est omnino numerus stellarum deceni & nouem.

Virgo.

Virgo una habet stellas primæ magnitudinis, vocaturq; ea Azimech, id est, spica virginis, habet deinde sex tertie magnitudinis, tres in ala sinistra, unam in latere dextro, unam in manu dextra, et unam sub ala dextra, reliquæ sunt quartæ, quintæ & sextæ magnitudinis.

Virgo inusta pedes Bootæ collocata, capite posteriorē partē leonis dextra manu circulum astrialem tangit, ac inferiorem partem corporis supra cornū & hydræ caudam habere perspicitur. Occidens capite priusquam reliquis membris, huius in capite est stella una obscura, in utrisq; humeris singulæ, in utrisq; pennis binæ, quartū una stella quæ est in dextra pêna ad humerū defixa protygetur vocatur. Præteat habet in utrisq; manibus singulas stellas, quarum una quæ ex in dextra manu, maior & clarior conspicitur, in ueste autem habet passim stellas septem, in utrisq; pedibus singulas. Omnino stellarum numerus xvi.

Scorpius

Capricornus.

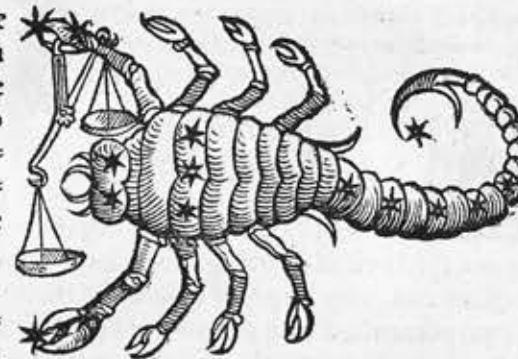
Vic medium diuidit circulus estius ad leonis exortus spectantem paulum supra caput hydræ collocatum. Occidentem & exorientem posteriore corporis parte. Hic autem habet in ipsa testa stellas du-

Scorpius.

scorpius unam habet insignem stellam secundæ magnitudinis, quæ cor scorpii vocatur. Habet & multas tertie magnitudinis, quatuor scilicet in fronte, duas in corpore, quinq; in jponilib; & unam in spina, reliquæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis.

Corpii prior pars, quæ Cheile dicitur, ita præmitur ab æquinoctiali circulo, ut eū sustinere videatur. Ipse autem pedibus Ophiuchi, de quo supra diximus, subditus extrema cauda circulum hyemalem contingere uidetur, neq; longe est ab eo quod pro hoistia centaurus ferre prospicitur. Occidit autem inclinato capite, exortus est à chelis: hic habet stella in his quæ chele dicuntur in unaquaque earum binas, ex quibus primæ sunt clariores. Præteat habet in fronte stellas tres, quartæ media est clarissima, in intercapilio tres, in uentre duas, in cauda quinque, in acumine ipso quo percutere existimat duas. Omnino stellarum novendecim.

Sagittarius duas habet stellas secundæ magnitudinis, in pede scilicet sinistro, & sub cauilla eius, habet præterea multas tertie magnitudinis, unam scilicet in ballo sagittæ, una in manubrio, duas in arcu, una sub axilla, unam sub cauilla dextra &c. reliquæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis.

Agittarius autem spectans ad occasum Cetauri corpore figura velut mitte sagittas incipiens, à pedibus usque ad humeros in hyemali circulo collocatus, ita ut caput eius solum extra eam circulum quem supra diximus appetere videatur, cuius arcus lacteo circulo medius diuidit, ante pedes eius est quedam corona stellis effecta, de qua prius diximus. Hic præceps occidit, exortus directus. Habet autem in capite stellas duas, in sagitta una, in dextro cubito unam, in manu priori unam, in uentre unam, in intercapilio duas, in cauda una, in priori genu unam, in pede unam, in inferiori genu unam, in pollice unam. Omnino est stellarum quindecim. Corona autem Centauri est stellarum septem.

Capricornus.

Capricorni omnes stellæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis, præter duas in cornu posteriori, & alias duas in spina dorfi, quæ sunt tertie magnitudinis, quæ propior est caudæ vocatur Deneb algredi, hoc est, cauda capricorni.

Capricornus ad occasum spectans, et totus in zodiaco circulo deformatus cauda & toto corpore, medius diuidit ab hyemali circulo, suppositus aquati manu si-

nistra,

nistre, occidit autem praecepis, exortitur autem directus, sed habet stellam in naso unam, infra ceruicem unam, in pectore duas, in priore pede unam, in priore eodem altem. Intercapilio habet stellas septem, in uentre septem, in cauda duas, & est numerus stellarum. xxi Aquarius.

Aquarius habet stellam unam secundae magnitudinis sub axilla, & aliquo tertiae magnitudinis in utroq; brachio, habet & unam primae magnitudinis, nomine Fons a bant in fine fusionis aquae, reliqua sunt aut quartae aut quinta magnitudinis.

AQuatuor habet pedes in hyemali circulo fixos, manum autem sinistram usq; ad Capricornum portagens, spectans ad exortum, qui cum ita sit figuratus, necesse est eum corpore prope resupinato uideti. Effusio aquae petuenit ad eum pisces qui solitarius figuratur, de quo posterius dicemus. Sed Aquarius & occidit & exortur capite priusquam reliquis membris. Hic habet in capite stellas duas obscuras, in utrisq; humeris singulas magnas, in sinistro cubito unam grandem, in manu priori unam, in utrisq; mānis singulas obscuras, in lumbo interiore unam, in utrisq; genibus singulas, in dextro crure unam, in utrisq; pedibus singulas, omnino est stellarum quatuordecim. Effusio aquae cum Aquario ipso est stellarum triginta. Sed in his omnibus prima & nouissima clara.

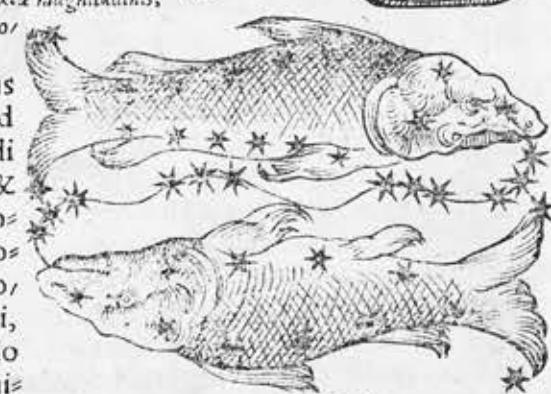
Pisces.

Omnes stelle piscium sunt quartae aut quinta aut sextae magnitudinis, preter duas terciæ magnitudinis, quae in reflexione piscium inveniuntur.

HOrū alter Notius, Boræus alter appellatur, ideo quod unus eorum qui Boræus dicitur inter æquinoctiale & æstiuū circulū sub Andromedæ brachio collocatus, & arcticū polum spectans constituitur, alter autem in zodiaco circulo extremo sub scapulis equi, non longe ab æquinoctiali circulo collocatus, spectans ad occasum. Hi pisces qui

Sic enim nostri codices habent, tametsi alijs iussi pionis malint legere, uersus Aratii sunt, & tu nup̄ iūz̄ asȳ inīx̄ na hōz̄ t̄ p̄r̄x̄ l̄. p̄t̄ ō ōd̄īō up̄ inōv̄x̄ p̄x̄ x̄l̄. busdā stellis ut lineola ab arietis pede primo coiunguntur, quorū inferior ante occidere & exortari uidetur. Habet decē & septem, & Boræus omnino duodecim. Coiungit eorū habet ad Aquilonem spectans stellas tres, ad alterā partem tres, ad exortum tres. In commissura tres, omnino duodecim: horum coniunctionem quae à pede arietis primo notatur, Aratus græce σωδειού πόλην ὑπέραρον. Cicero nodum cœlestē dicit, qui utrumq; uolunt significare, eum nodum non solum piscium, sed etiam totius sphæræ esse, quo enim loco circulus ab arietis pede Mesembrinos dicitur, qui meridiem significat & quo loco is circulus Mesembrinos coniungitur, & transit equinoctiale circulum, in ipsa coniunctione circulorum nodus piscium significatur, quare eum nō modo nodum piscium sed etiam cœlestium nodum appellauerunt.

Pistrix

Pistrix.

Cetus habet tres stellas secundæ magnitudinis, uides licet unam in uentre, quæ uenter ceti nominatur, & duas in cauda, habet et multis tertiae magnitudinis, quarum insigniores sunt Menkar & una in medio oris, reliqua sunt quartæ & quintæ magnitudinis.

PIstrix à media cauda diuiditur ab hyemali circulo, spectans ad exortum, rosto prope posteriorē arietis pedem iungit: huius priorem partem corporis qui spectat ad exortus prope alluere flumen Eridani uidetur, hæc cadit exorto cancro & leone, exortur autem cum Cetastro & geminis, sed habet in extrema cauda stellas duas obscuras, ab eo loco usq; ad reliquā corporis curvaturā, quinq; sub uentre sex, omnino sunt xiii.

Eridanus.

Flavus Eridanus habet unam stellam nomine Acer, nam primæ magnitudinis, sed quæ in nostra regione uice uideri potest, tantum declinat ad austrum, habet quatuor tertiae magnitudinis, et multis quartæ magnitudinis.

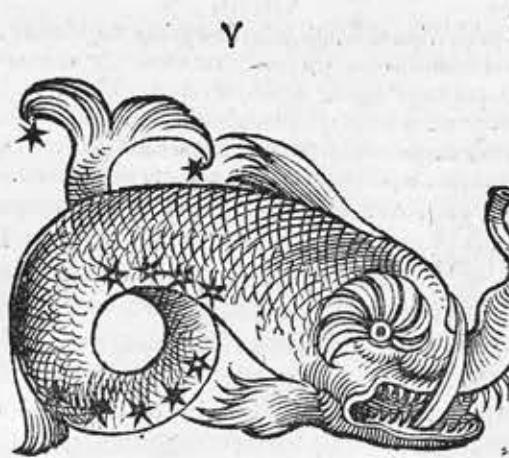
Ridanus à sinistro pede proiectus Otionis, & perueniens usq; ad pisticem, rutsus diffunditur usque ad leporis pedes & protinus ad antarcticū tendit circulum. Huius figuraitionem circulus hyemalis diuidit ab eo loco quo prope coniungitur ceso, hic scorpius & sagittatio exorto occidere, exortiti autem cum geminis & cancro uidetur, habet autem stellas in prima curvaturā tres, in secunda tres, itē in tertia usq; ad nouissimā septem, omnino est stellarum numerus tredecim.

Lepus.

Habet lepus unam in medio corporis, & unam sub uentre tertiae magnitudinis, reliqua sunt quartæ & quinta magnitudinis.

Lepus autem insta sinistro pedem Otionis per hyemalem circulum fugiens, ab eo inferiore patte corporis diuisus, occidit sagittario exorto, oritur cum leone. Habet autem stellas in utrisq; auribus singulas. In corpore passim dispositas duas, in pedibus prioribus singulas. Et ita est omnino stellarum sex.

Otion;

Orion.

orion pulcherrima constellatio, habet duas primæ magnitudinis, unam scilicet in humero dextro, quæ Bedalgenze vocatur, & alteram in pede sinistro, quæ Regel algenze appellatur, in cingulo habet tres secundæ magnit. & unā in humero sinistro, in brachio sinistro et in ense habet ali quod teria magnitudinis, super genu dextrū habet quoq; unā eiusdem magnitudinis, quæ in fuste inueniuntur, sunt quinta magnitudinis.

Rion. Hunc à zona & reliquo corpore æ, quinoctialis circulus diuidit cum Tauto decentem collocatum, dextra manu clavam tenentem, incinctum ense, spectatē ad occasum, et occidentem exorta scorpionis posteriore parte & Sagittario exortente, cum cancro autem totto corpore pariter exurgentem, hic habet in capite stellas tres claras in utrisq; humetis singulas, in cubito dextro obscurā unā. In manu similem unā, in zona tres, in eo quo gladius eius deformatur tres obscuras. In utrisq; genibus singulas claras. In pedibus singulas obscuras. Omnino sunt decem & septem.

Lælaps.

Canis maior habet unam in capite prima magnitudinis, nomine Albabor, splendissimam stellam, Veneri ferè similem. Habet deinde quoq; tertiae magnitudinis unam in pede dextro, alterā in coxa sinistra, tertiam inter duas coxas, quartam in extremitate caudæ & quintam in extremitate pedis dextri, reliquæ in auribus, collo, pectore & genibus sunt quartæ & quinque magnitudinis.

Canis leporē fugientem consequens posterioribus pedibus diuiditur ab hyemali circulo, pedē dextrū Orionis pene suo capite coniungens, capite ad occasum spectans, sed caput ad æquinoctiale circulū tendit. Occidēs orientē sagittario, exortēs autē cum cancro, habet in lingua stellā unā quæ canis appellatur. In capite autē alterā, quam nō nulli Sition appellant, de quo prius diximus. Præterea habet in utrisq; auribus obscuras singulas. In pectore duas. In pede priore tres, inter scapulas tres, in sinistro lūbo unā, in pede posteriore unam. In pede dextro unā, in cauda quatuor. omnino sunt decem & nouem.

Procyon.

Canis minor duas duxat habet stellas, unam primæ magnitudinis in uentre, quæ algomeisa vocatur, & alias quartæ magnitudinis in collario. Sunt qui quoq; unam ponunt in capite.

Procyon. Hic in laetio circulo desixis pedibus equinoctiale circulū tangit. Spectat ad occasum ut inter geminos & cancrum constitutus, qui, quod ante maiorem canē exortus, Procyon est appellatus. Hic autē occidit exortu capiti corni, exortus cum leone & habet unā stellam in capite & alias in pectore.

In lumbo

95

96

97

Rocyon. Hic in laetio circulo desixis pedibus equinoctiale circulū tangit. Spectat ad occasum ut inter geminos & cancrum constitutus, qui, quod ante maiorem canē exortus, Procyon est appellatus. Hic autē occidit exortu capiti corni, exortus cum leone & habet unā stellam in capite & alias in pectore.

In lumbo

In lambo unā, sed omnino stellā numerus iii.

Nauis unam habet prima magnitudinis, qui Canopus vocatur, poniturq; in præcipuo remo, sed quæ longe deflebit ad austrum. Habet sex secundæ magnitudinis, unam in transstro, aliam in sectione transstro & c. habet quoq; multas tertiae & item multas quartæ magnitudinis, quæ in malo ponuntur, sunt quartæ magnitudinis.

Rgo. Huius puppis hyemalem circulum & maioris canis caudam contingens in, feriore parte, nouissime nauis inclinata Antarcticum circulum tangit.

Occidens sagittatio & capricorno exorto, ut in mari collocata, exortens cū virgine & chelis. Hęc habet in puppi ad singula gubernacula, ad primum stellas quinq; ad alterum quatuor, circum catinam quinq; & sub reiectum quinque, Ad malū quatuor, in tota est stellarum uiginti trium. Que, quare non sit tota in mundo collocata prius diximus.

Phylliris.

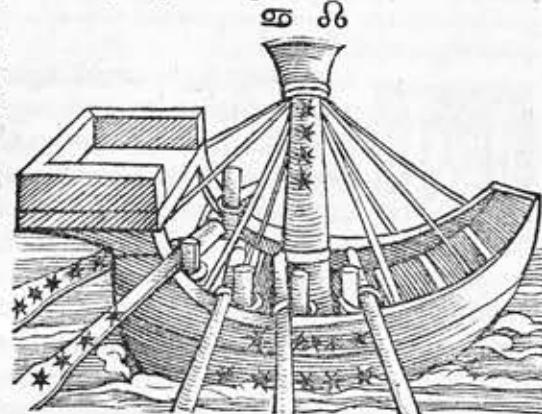
Centaurus in pede dextro duas habet stellas primæ magnitudinis, in pede uero sinistro habet unam secundæ magnitudinis, similius super coxam dextram, et sub uentre, at p. super calcaneum pedis dextri, & super genu sinistrum, habet & multas tertiae, quartæ, & quinque magnitudinis.

Centaurus. Hic ita figura ē ut in antarcticō circulo nitī pedibus, humeris hyemalē sustinere uideā, capite prope caudam hydram coniungens, hostiā dextra manu tenēs supinam, quæ pedibus & extremo ore circulum hyemale tangit, inter eum & antarcticū orbem collocata. Centauri autē crura à reliquo corpore diuidit circulus qui lacteus appellatur. Hic spectans ad ortus signorū, totus occidit aquario & piscibus exortis, exortur autē cum scorpione & sagittario, habet autē stellas supra caput tres obscuras, in utrisq; humetis singulas claras, in cubito sinistro unam, in manu unam, in medio pectore equino unam, in prioritibus poplitibus utrisq; singulas, in interscapilio quatuor, in uentre duas claras, in cauda tres, in lumbo equino unā, in genibus posterioribus singulas, in poplitibus singulas, omnino sunt xxiiii. Hostia autē habet in cauda duas, in pede de posterioribus primo unam, in utrisq; pedibus unam, in interscapilio unam clarā, & in priori parte pedum unam, infra alterā, in capite tres dispositas. Omnino sunt numero decem.

Ara.

Ara habet septem stellas, ex quibus quinq; sunt quartæ magnitudinis & duæ quinque.

Ara antarcticū circulū prope tangens inter hostiæ caput & scorpionis caudā extremam collocat, occidēs arietis exor-

98

m

i tu, exor-

tu exortens cum capricorno, Hæc habet in summo cacumine circuli ubi formatur stellas duas, & in imo alteras. Et ita est omnino stellatum quatuor.

Hydra.

Hydra habet unam lucidam stellā, nomine Alphard, & est secundæ magnitudinis. Habet & tres tertie magnitudinis, reliquæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis.

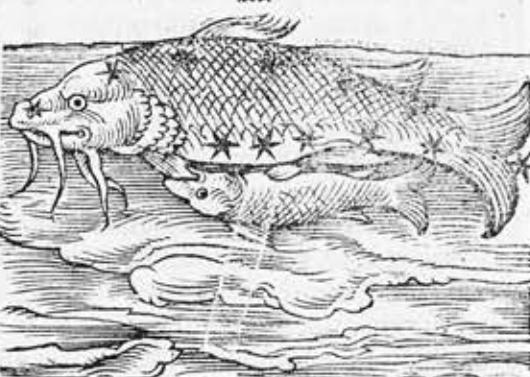
Hydra trium signorum longitudinem occupans cancri leonis & virginis, inter æquinoctiale circulum & hyemalem collocatur. Ita tamen ut caput eius contendens ad signum id quod procyon vocatur, & totius hydræ propriequa pars inter æstiuum & æquinoctiale circulum videatur. Cauda autem extrema pene Centauri caput tegens, sustinet in dorso coruū, rostro corpus eius tangentem, & toto corpore ad craterem tendetem, qui fas-tis longo diffidente intervallo propè inter leonē & virginem cōstitutus uidetur, inclinatio ad caput hydræ, quæ occidit aquario & piscibus exortis. Oritur autem cum his signis de quibus supra diximus. Habet autem in capite stellas tres, in prima capitatis curvatura sex, sed earum nouissimam claram, in seunda curvatura tres, in tercia quatuor, in quarta duas, in quinta usq; ad caudam octo, omnes obscuras, ita sicut numero viginti sex. Coruus autem habet in gutture stellā unam, in pennis duas, infra pénam, caudam uerius, duas, in utrisq; pedibus singulas, omnino sunt septem: supra primā hydræ curvaturam crater positus habet in labris stellas duas, infra autem stellas duas obscuras, in medio craterem duas, ad fundū duas, omnino sunt octo.

Piscis.

omnes stelle pīcis meridionalis, sunt quartæ & quintæ magnitudinis.

Piscis autem qui Notius dicitur inter hyemalem & antarcticum circulum media regione collocatus spectare ad exortum uidetur, inter capricornū & aquarium, ore excipiens aquam quæ funditur ab aquario, hic occidit oriente cancero, exortus autem cum piscibus, sed est stellarum omnino duodecim.

Quæ ad figurationem siderum pertinent, ad hunc finem nobis erunt dicta, reliqua protinus dicemus.

Aratus cum capricorno exorti ait

Voniam in initio sphæræ circuli quinq; quomodo efficerentur, ostendimus, neq; eos corpore siderum innotauimus, & si duo nouissimi nihil ad solis cursum pertinent, hoc est, arcticos & antarcticos, de mediis dices-mustribus. Sed quoniam Aratus quatuor circulis sphæram plurimū uale-re dicit, neq; eorum aperte quenquam demonstrat, uoluntatem nostram apertius ostendimus. Et quæadmodū in initio fecimus, à boreo polo sumemus exordiū.

Igitur æstiuum circulum unū de quatuor esse dicemus, qui thetinos tropicos uocatur, quo circulo æstiatem confici demonstrauimus, & si nō nemo dubitat, quare non utriq; circuli, hoc est, æstiuus & hyemalis uno nomine appellentur, ideo quod quem nos æstiuum diximus, nonnullis hyemalib; fiat, & quo circulo hyemem confici diximus, eo circulo aliis æstas sit. Quod si uoluerint intelligere id ad nostras collationes mundi esse demonstratum, qui inter æstiuum circulum & arcticum sumus constituti, non ad illorum sphæram qui ab hyemali circulo antarcticum habitantes nobis antipodes dicuntur, facilius ad nostram accesserint uoluntatem. Si quis enim uoluerit eorum, quos antipodas diximus, qui in sepe-tio à nobis circulo constituti uidentur, sphæram facere, nō immērito nostrum hyemalem sibi æstiuum circulum finixerit. Aut si quis scriptorum eorum mentionem faciens uoluerit antipodas demonstrare, & dixerit quibus in capricorno æstas summa, aut in cancro hyems maxima fiat, non imperita ratione acutissime dixisse videbitur. Quodcumq; enim nostris circulis cōtrarium dixerit, id illis erit rectum, sed ne longiore sermone p̄petet consuetudinem utamur, ad inceptum teuertamur.

De tropico cancero.

Næstiuo circulo, de quo primū dicere instituimus hæc signa, siue partes eorum perspiciuntur. Capita geminorū, autrigæ genu utrumq; tuel sinistrum Persei crus & humerus sinister. Andromeda aut à pectore sed manu sinistra diuiditur. Atq; ita evenit ut caput eius cū toto pectore & manu dextra uideat esse inter æstiuū & equinoctiale circulū, reliquū aut inter æstiuū & arcticū finē. Præterea in eodē æstiuo circulo, pedes equi pegasi uidetur positi, et caput à reliquo corpore diuiditur oloris, & alæ sinistri oris ut uolantis pars nō magna. Ophiuchus humeris ut circulū su-stinere uidetur: virgo prope hunc cōtingens à capite. Inter hunc & equinoctiale circulos collocata est, ut fulgens ad austrū, leo à pectore ad lumbos diuiditur, ut caput eius & corporis superior à cruribus pars, inter hunc & arcticum circulū uideatur. Inferior aut pars inter æstiuū & æquinoctiale circulū. Cancer aut sic diuiditur medius ut inter duos oculos eius, circulus traiectus existimetur. In his signis & hoc, ut ante diximus, circulo cum uehitur sol, evenit nobis, qui hac inclinatione mundi utimur, ut sint diei de partibus octo partes v, noctis aut tres. Neq; ita tamen ut ex horologiis sed ex sphæræ ratione, cum enim sphæram ita cōstituetis ut circulus is qui arcticus uocatur semper appareat. Nunquam autem antarcticus exortiatur, atq; ita sphæra est constituta, si uoles circulum æstiuum diuidere in partes octo, ex his inuenies partes v. in sphæra apparete, tres autem in ista tanquā sub terra esse. At aliquis dixerit cut sphæræ circulos diuidamus in partes octo potius quam duodecim, aut quot libuerit alias partes, hic non sphæra sed se fallere, hac ratione inuenietur, porro arbitror. Si enim ita fecerit ex æstiuo circulo partes duodecim, ex his partes vii. & dimidium partis apparere, quatuor autem & dimidium sub terra inueniet esse. Itaq; evenit ut cum ad octo partes addita dimidia sit, simili ratione ad partes quatuor, accedat pars dimidia, & fiant supra terram partes septem & dimidium partis:

i 2 telimum

Signa que in
circulo æstiuo
perspiciuntur

Cur sphæra in
octo partes diuide-
denda *

quod est reliquum autem sub terra + quidem partes quatuor & dimidium. Igitur opotet intelligere ut non in minutis partibus & dimidiis fiat, sed certis numeris conficiatur, ut evenit in partibus octo. Præterea quoniam sphæra diuisa in partes xxx. evenit ut ab æstiuo ad hyemalem sint partes octo, nimirum certe eos circulos dividemus in partes octo. Præterea quoniam ab æstiuo circulo ad æquinoctialem sunt quatuor de xxx. Et rursus ab æquinoctiali circulo ad hyemalem de partibus xxx. partes quatuor, & ita nihilominus æquinoctialis ipse per se circulus medius diuiditur, ut dimidia pars eius sit sub terra, de partibus octo partes quatuor, & totidem supra, & tota ratio ad octauam partem perueniat, non dubium est quin recte diuidatur in partes octo. Præterea cum sol per hos circulos currens iter annuum conficeret uideatur & ab omnium signorum octaua parte, ut posterius dicemus, incipiat exoriri, et ad aliud signum transire neq; ulla alia parte signi uertatur recte ipsi quinq; circuli diuiduntur in partes octo. Præterea cum septem sidera ad eundem statum reuertantur, quibusdam placuit, ut cuiusmodi dies hodiernus fuerit in solis aut luna tempestate, eiusdemmodi octauo anno sit futurus, uero sphæra quoq; diuidetur in partes octo. Præterea cum uideamus octauo quoq; die eiusdem sideris horam primam aut quamlibet deniq; esse, ut cuius hodie fuerit hora prima eiusdem octaua quoq; futurā uerissimū est, ipsam quoq; sphæram unde horæ sumuntur diuidi in partes octo. Sed ne reliqua prætermittamus in hoc occupati, ad propositum reuertamur.

Aequinoctialis.

Secundus ab æstiuo aequinoctialis est circulus, in quo hec signa & partes eius perspici possunt. Aries totus omnibus pedibus innexus uidetur. Hunc autem Aratus omnium siderum celerrimum esse demonstrat, etiam minoti artio, que breui spacio uertit p̄fstate, id quod uelitesse, sic poterimus uel faciliter intelligere. Cum sit enim maximus circulus aequinoctialis in sphæra, in eoque aries ut affixus uideatur quemodocunq; fuerint figuræ corporum collocatae, ut ad eundem circulum perueniant, necesse est semel uerti sphæram. Quod cum fiat, & aries in maximo circulo & eodem tempore ad locum quo sidera reliqua perueniant, necesse est eum certitudinem duci, sed nos ad circuli + effectiōne ueniemus, & reliqua dicemus: in eodem tauri genua ut fixa perspiciuntur, & si nonnulli ita sinxere, ut uno genu hoce est, dextro nixus, sinistro prope pedes contingere uideatur. De hoc in medio relinquemus. Sed in eodem circulo zona Orionis, ut ipso circulo præcinctus existimet. Hydra flexu à capite primo ut ceruicibus erectis cancrum contingere uideatur, ex inferiore corpore hydræ crater cum coruo uelut fixus esse circulo conspicitur. Item pauq; stellæ chelatum, eodem adiunguntur. Ophiuchi genua eodem circulo à reliquo corpore diuiduntur. Aquila sinistra penitus eum contingens figurata est: eodem q̄ circulo caput pegasi cum ceruicibus uittit. His corporibus signum aequinoctialis circulus finitur. Quod sol cum peruerterit, bis uno anno conficitur aequinoctium, hoc est, in arietate & chelis. In hac enim parte sphærae & uer & autumnus confici existimat, ita ut uer sit in arietate, autumnus in priore parte scorpionis. Quod signum nonnulli libram dixerunt: per hunc circulum transiens sol ab arietate ad chelas efficit sex mensium diem, his locis qui intra arcticum uidentur orbem, noctem autem his qui antarcticō circulo sunt clausi. Quare magis his locis nemo potest durare. Et rursus ab autuno usq; ad uer, hoc est, à chelis usq; ad arietem perueniens efficit his locis sex mensibus perpetuis diem, in quibus ante noctem demonstrauimus. Econtrario autem noctem his qui boreo polo sunt proximi. Sed de hoc ante diximus. Neq; enim mitū est hac collatione sphærae id evenire. Erecto enim boreo polo neq; unq; occidente evenit ut corpora quæq; quæ ei proxima sunt circulo sero occidere videantur. Id ex hoc intelligere licebit. Cum in his partibus sphærae habitetur quæ pars est ab æstiuo circulo ad orbem qui arcticos uocatur, & de arcticō circulo hoc est de duabus ursis & dracone, caput draconis maxime nisi ipso circulo uideatur, ita ut is qui enigmatis uocatur, inter æstiuū & arcticū locatus, caput draconis premere intelligatur,

qui-

quicunque ut ante diximus ad ipsum caput draconis habitant ita longo die utuntur, ut eis ne tertia quidem horæ pars in unaquaq; nocte obtingat. Itaq; Aratus ait.

Καὶ που κεφαλὴ τῇ νίχηται ἡλίῳ τῷρε ἀκρότε
μισγοντας δύσις τε ηγ αντλαῖ ἀλλήλοισι.

Item Cicer. dicit, Quod caput hic paulum sese subito q̄ recondit.

Ottus ubi atq; obitus parte admiscentur in una.

De hoc Home. quoq; in Odyssea, qui ita breuem noctem esse dicit, ut pastores cum aliis exigant, alii reducant pecus, possint alius alium audire, cum unus propter noctem pecus reducat, alter propter lucem exigat: sed nos ad propositum reuertamur.

Tertiū ab æstiuo circulo qui hyemalis uocatur, his corporibus & eorum partibus finit. Nam medium capricornum diuidens, & pedes Aquarii, per caudam pisces ut trajectus uidetur. Diuidit etiam leporem fugientem à ceribus, & quadam parte corporis, & canis sequentis pedes, & nauis ipsius puppim. Centauri q̄ ceruices à reliquo corpore diuidit. Scorpionis extrema cauda, quod acumen uocatur, eodem circulo coniungitur. Sagittarii arcus codē orbe deformatur. Huius orbis infra terram sunt, de partibus octo, partes quinq; supra terram autē tres, itaq;, it breuior dies nocte, ut ante demonstrauimus.

Vartum circulum zodiacum esse Aratus demonstrat, de quo ante diximus, & posterius dicemus. Sed Aratus non ut reliqui Astrologi ab ariete duodecimi signa demonstrat, hoc est uerte incipiēte, sed à cancero, hoc est, ipsa æstas. Nos autem quoniam ab arietate incipiimus, ita protinus dicemus. In hoc enim circulo sic duodecim signa figurantur. Aries, Taurus, Gemini, in his tribus signis uer demonstratur, & aequinoctium uerum. Cancer, Leo, Virgo, in his signis maxime æstas conficitur. Sed Sol incipit à Virgine iam transire ad aequinoctium autunale. Cheles, Scorpions, Sagittarius, in his tribus signis autumnus efficitur, et aequinoctium autunale. Capricornus, Aquarius, pisces, in his tribus signis sol hyemem conficeret demonstratur. Et sit nulla sunt signa. xii. sed xi. ideo quod Scorpio magnitudine sui corporis duorum locum occupat signorum. E quibus prior pars Chelæ, reliqua autem Scorpio uocatur. Prior enim astrologi cum omnes tes ad duodecim partes teuocarent, ut meses, & horas, & latitudinem signorum. Itaq; & signa per quæ tes omnes significatur. xii. esse uoluerunt.

Sed quoniā septē circulis in proœmio propositis, de quatuor circulis mensiōnem fecimus, ne septem ex ordine demonstratis, aliquid à nobis obscurius dictum uideatur, de septem superant iii. arcticos, antarcticos, & illæ qui Lacteus uocatur. Itaq; de his dicere incipiamus. Arcticon igitur orbem sustinet caput draconis cum reliqua corporis parte. Cepheus autem pectore suo circulum iungit, eodem orbe nituntur & pedes maioris ursæ. Præterea sedile Cassiopeiae cum pedibus eius nititur ipsi circulo, & de dextro pede genu q̄ sinistro, et pedis prioribus digitis eius, qui engoniasin uocatur, & manus sinistra Bootis exteriōti parte circuli peruenit coniuncta. Ad antarcticō autem circulum petuent extrema riauis Argo, pedes q̄ Cenauri posteriores adiunguntur. Prioris autem propere contingere. Et ari uideatur prope affixa Eridani q̄ fluminitis extrema significatio.

Eliquam est nobis diffinire quem supra Lacteū orbem demonstrauimus. Ipse enim deuidit olos extremam sinistram pertinaciam, quæ extra æstiuum peruenit finem. Præterea transit manum dextram Persei, & ab humero sinistro autigæ perueniens sub manum eius dextram. Et geminorum genua et pedes eius signi quod Procyon uocatur. Hic diuidens aequinoctiale et æstiuum circulum, tangit extreum finem mali, qui in argo naue defixus uidetur. Deinde rursus retinet, genua centauri diuidit à reliquo corpore, & extreum caudam terminat scorponis & arcum mediū Sagittarii, et aquilæ dimidiā patrem per eius transiens pertinas;

i 3 - Quid?

Voniam de hisce rebus exposuimus ordine, mundi rationem, et quemadmodum moueatur protinus dicemus, & in duodecim signorum exortu quae deinde corpora consequantur, & quae perueniant ad occasum. Conuenit nobis mundum ab exortu ad occasum conuerti: ideo quod uidemus stellas exortentes, ad occidentem conuerti. Sic enim primū postremus scire quid sit exortus, & quid occasus. Si quis enim nostrum aliquis astiterit contra exortentem solem, necesse est arctos nobis à sinistris partibus esse. Cum id ita sit, illud quoq; necesse est, ut omnia è dextris partibus exorta, in sinistris occidere videantur, de quo & ante diximus. Igitur cum uideamus stellas exortari, et occidere, necesse est mundum quoq; cum stellis uerti. Sed nonnulli aiunt, nihilominus id euenire posse, ut sic stante mundo, stelle & exortantur et occidunt, quod fieri nō potest. Si enim stellæ uagæ feruntur, neq; mundus ipse uoluit, non possunt corpora stellis figurata in columnis et certa permanere. Illud enim uidemus in toto mundo stellas erraticas esse. v. neq; horum cursus quenq; posse diffinire. Atatum ipsum quoq; negare se difficiles eorum cursus interpretari posse. Quomodo igitur cum quinq; stellas nemo possit obseruare, tot milia quisq; possit peruidere, nisi qui permittat hoc, cursus stellatum posse esse, & nihilominus figuræ corporum permanere, quod si non est, tota sphæra ad iritum reuocabitur. Quicunq; enim sphæram fecerit, non poterit efficere, ut sphæra stante, nihilominus stelle uercentur. Illud etiam uidemus in extrema cauda draconis stellam esse, quæ in se ueratur, & in eodem loco constet. Quod si omnes stellæ uagæ feruntur, hanc quoq; loco moueri necesse est, quod non euenit. Igitur necesse est mundum quoq; non stellas uerti. Quoniam ostendimus mundum cum stellis potius quam stellas per se uerti, nūc reliqua dicemus.

Cum enim traditum sit nobis prius noctem quam diem ferri, noctem dicemus umbram terræ esse, eamq; obstate lumini solis. Et si nonnulli dixerunt in solis cursu euenire, ut cum peruerterit ad eum locum ubi occidere dicitur, ibi montium magnitudine à nobis lumen auerti solis, & ita noctem uideri. Quod si ita sit, nimurum eclipsim solis uerius quam noctem diximus. Sed aliter esse ex ipsa sphæra licebit intelligere.

Orion enim diuidens ea quæ uidentur, & quæ non apparent, ita diffinit sphæra, ut semper sex signa de duodecim in hemisphærio uideantur super terrā, sex aut signa sint infra sub terra. Igitur cū in uno eorū sol nixus ferri videatur, ab eo circulo qui horizon vocat exortitur. Itaq; incipit lucere. Cumq; nihilominus ipse mundus uertatur cum reliquis signis. Sed quod facilius intelligatur, ponamus solem esse in Ariete à quo duodecim signa instituimus numerate. Igitur cum sol sit in Ariete eo exorteti dies est, qui cum uertente se mundo peruenit ad eum circulum qui Mefembrios uocatur, efficit diei partem dimidiā. Sed sic etiam facilis intelligitur & rursus ab eodem ariete incipiemus. Cum aries est exortus, preter eum signa sunt in superiori hemisphærio: Pisces, Aquarius, Capricornius, Sagittarius, Scorpio. Horum cum tria signa occiderint, hoc est, Scorpius, Sagittarius, Capricornius, exorta sunt itia quæ arietem sequuntur, hoc est, Taurus, Gemini, Cancer, tum fieti dimidiū diem necesse est, & arietem perueniente ad eum quem Mefembrium esse circulū supra diximus. Cum autem cum reliquis signis ipse aries occidit & exortus est leo, uirgo, tum chelæ exortiuntur, & in superiori hemisphærio ariete occidente uehuntur. Quæ cum occiderint, rursus aries exortus efficit lucem. Sed ne in dubium ueniat, cum ariete occidente dixerimus chelas exortari, quid de reliquis signis siue sphæra posset intelligi, sic inuenietur. In quoconque signo sol fuerit exortens, quodcumque ab eo signo septimo loco fuerit, id noctū primum exortetur, et ita cōficiet cursum. Mundus enim ipse semel in die ac nocte uerti uidebitur. Itaq; euenit, ut ipsa signa. xii. semel in die ac nocte uideri possint. Sed ne solis cursus, de quibus postea sumus dicti, potius q; quod ante cœpimus, enumerauerimus, ad inceptū reuertemus. Diximus enim principia

principia

pium mundi esse noctem, deinde diem. Inter noctem & diem præter umbram terræ nihil interesse arbitramur. Sed quoniam signorum supra & corporum exortus instituimus ad hoc perueniemus.

Gitur uertente se mūdo per utrosque polos & axem quem **sopra** dimen-
sionem sphæræ diximus esse, & ita sphæra collocata, ut unus polus sem-
per sit supra terram, alter nunquam exortiatur necesse est. Arctus quoque,
& reliqua corpora quæ sunt in arcticō circulo nunquam occidere, reliqua
autem omnia exorti & occidere, quod inferiora sint ab eo circulo quem
nunquam occidere diximus. Id enim posse fieri hæc edocet causa. Videmus apud extremum
dtaconis, quod maxime arcticō extra circulum prouidet, quod quodam tempore ita
occidere existimat, ut exortus cum occasu permisceatur, ut & ante diximus. Si autem
pars aliqua occidere de summo circulo uidetur, necesse est omnia, quæ sunt inferiora
exorti & occidere. Igitur conuenit nobis sidera uertente mundo occidere & exortari. Pre-
terea hac inclinatione cæli, cum unus circulus ita sit erectus ut nunquam occidat, alter
ita sit terræ subiectus, ut nunquam exortiatur, quicunq; circuli fuerint in sphæra, hoc est,
ab æquinoctiali ad polum, qui Boreus appellatur, nullus erit eorum qui non maiorem
partem circumductionis habeat supra terram. Qui autem ab æquinoctiali fuerint circu-
lo ad eum polum qui Notius appellatur, omnes inferiorē partem maiorem habebūt
quam superiore, & quanto magis ad polum notium accesserint, hoc maiorem par-
tem sub terra habere perspicientur. Et quanto magis ad boreum finem uenerint, hoc ma-
iorem partem circuli supra terram tenere uidebuntur. Quo enim erectior ipse polus fue-
rit, hoc magis & circuli eius erectiores uidebuntur. Quod cum ita sit, si duo sidera simul
fuerint orta unum ab arcticō alterum ab antarcticō circulo, serius occidet id sidus quod
ab arcticō circulo fuerit exortum: Ideo quod maiorem haber circumductionem sphæræ,
quam quod à notio polo est ortum. Si autem simul occiderint, serius exortetur id signū
quod ab antarcticō fuerit exortum, ideo quod tota illa collatio mundi maiorem partem
habeat sub terra, quam illa pars quæ in boreo polo est finita. Et non modo signa quæ
sunt ad arcticum finem collocata, præstantibus corporibus aut serius occidunt, aut ante
exortiuntur quam ea quæ notio polo depinximus, sed ipsa quoq; corpora inter se differen-
tiunt, ut si quod inferioris sit signum & id cum superiore exortiatur, tamen serius occidat.
E contrario itaque si qua sunt signa ab equinoctiali circulo ad notium polum figurata,
horum si qua signa pariter exorta fuerint, citius occident quæ proxime polum accedat.
Euénit etiam ut non modo quæ simul sint exorta sidera ex his serius occidant, quæ pro-
xime arcticum circulum sunt collocata, sed etiam si qua eorum ante exorta fuerint, quæ
sunt ad notium polum finita, tamen ante occidunt, quam ea corpora quæ in boreo po-
lo figurata esse sopra demonstrauimus, ideo quod maiore circumductione sphæræ us-
tuntur ea corpora, quæ æquinoctiali circulo ad arcticum finem sunt constituta. Igitur
ostendimus qua inclinatione mundi sphæra sit constituta. Nunc ad duodecim signa re-
uetemur, & quorum exortu quæ de reliquis corporibus occidunt aut orientantur comme-
morabimus, & initium ab ariete faciemus.

Rietis exortu, sinistra pars Andromedæ prouenire, Ara autem occidere nō
detur. Cum sidere eodē exorti & Persei caput usq; ad umbilicū, ut dubiu-
fote uideatur, zona eius utrum usque extremo Ariete, an taurō primum
exortente prodeat ad lucem. Taurō autem exorto quæ prius dubia fue-
rint omnia sunt certa. Nam & Ara omnino occidit & Perseus totus est
ortus, & autrigæ caput cum reliquo corpore dumtaxat ad sinistrum pe-
dem uidetur, & pistrix à cauda exortens prospicitur. Hoc signo primum occidere Boo-
tes uidetur & si cū quatuor signis occidit, neq; tamen totus ad terrā potest uenire. Nā ma-
nus eius sinistra circulo arcticō cōclusa, neq; orit, neq; occidit. Geminis exortiibus tota

i 4 iam

- Gemini.** iam pistrix, & fluminis Eridani prior pars apparet, & Orion exorti uidetur. Occidit autem Ophiuchus à pedibus genuum fine. Cancer exortens obscurat dimidiā partem coronae, pistricis & caudam, & notum pisces, et caput cum reliquo corpore ad umbilicū eius, qui Engonasin uocatur. Ophiuchum à genubus ad humeros, & anguis totum præter caput & ceruicem, quæ ex astiō circulo tendit ad coronam. Bootes prætotum, terra tenet tectum. Exortur autem & Orionis corpus ad zonam, & Etius danus totus apparet. Exortu leonis reliqua pars occidit, coronæ cum capite & ceruicibus, anguis & Ophiucho, Engonasin autem qui uocatur, eius præter sinistrum genu et pedem nihil apparet, & Bootes totus obscuratur. Exortur autem caput hydrae cum lepore toto, & Procyon cum pedibus prioris canis & aquila tota. Virgo autem exortens, non paucæ sidera obscurat. Nam statim lyra occidit cum sagitta & delphino, & coloris à capite corpus usq; ad caudam propè occidit, & fluminis prior pars & equi caput cum ceruicibus. Exortur autem hydra fine etatris, & canis totus, & nautis argo fine totius ueli. Chelis exortentibus uidetur & Bootes exotiens totus, & tota nautis appetet atq; præter cacumen extremum caudæ, quod est sub terra. Exortus etiam geriu et sura eius dextra, qui engonasin uocatur. Hunc eadem nocte occidere et exorti licet uidete. Reliquum autem corpus, cum scorpionis & sagittarii prouenit parte. Præterea cum Chelis exortur cauda centauri. Occidit reliquum Pegasii corpus, & coloris extrema cætida, & Andromedæ caput cum umbilico Pegasii, & pistrix reliquo corpore ad ceruices, ut caput eius solum uideatur, & caput Cephei pendens ad pistricis occasum, cū manibus & humeris peruenit ad terram. Scorpione exortente duæ partes fluminis occidunt, & reliquum corpus Andromedæ cum capite Cephei. Occidit etiam Cepheus capite ad humeros, quæ pars est extra arcuus circulum constituta, obscuratur etiam Cassiopeia resupinata occidens. Exortur autem cotonæ quæ ante centauri pedes iacere existimat, & hydra reliquum, quod caudam esse supra diximus. Prouenit etiam & corpus centauri, quod equina figura uidetur, & ipsius hominis caput, & hostiam quam tenet eum supra diximus. Dehinc ad id corpus quæ sine pedes eius sint ptiotes. Ophiuchi autem duntaxat caput exortur, & ipsius anguis caput, quod est contra cancrum. Sagittarium exortentem Ophiuchus totus exotiens insequitur, & anguis qui ab eo tenet, caput eius qui engonasin uocatur. Et sinistra manus eiusdem. Deniq; lyra tota cū Cephei capite & humeris exit ad lucem. Occidit autem canis maior cum Orione toto & lepore, & autigæ superiore parte corporis. Præterea caput & pedes eius. Occidit etiam totus Perseus præter crux & pedem dextrum. Argo autem puppim solam relinqens peruenit ad terram. Capricornus exotiens, hæc sidera ad terram premere uidetur, reliquam figuram nautis & signum quod Procyon uocatur. Eodem tempore & reliquum corpus occidit Persei. Exortur autem oloz cum aquila & sagitta, & aræ quam proximam esse notio polo diximus. Aquarius exotiens, ad dimidiā partem corporis equi pedes secū de terra dicit, & caput cum ceruice Pegasii. At etiam centaurus à caudā ad humeros uirtutis corporis occidit, cum hydræ capite, & ceruicibus. Pisibus exortentibus occidit reliquum hydræ corpus, & ipse centaurus. Exortur autem pisces qui notius uocatur, et Andromedæ dextra pars corporis.

De sole & luna & cæteris planetis.

Si igitur exortentibus duodecim signis, reliqua corpora occidere & exorti uidentur. Sed ut ante diximus, nunc protinus de solis cursu dicemus. Necesse est enim solem, aut ipsum per se moueri, aut cum mundo uno loco manentem. Quod si maneret, necesse erat eodem loco occidere et exorti, quo pridie fuerit exortus, quemadmodum signa eodem loco

loco semper oriantur & occidunt. Præterea si ita esset, necesse erat, dies & noctes omnes æquales esse, ut quā longus hodieus dies fuerit, tam longus semper sit futurus. Item nox simili ratione semper æqualis permaneret. Quod quoniam non est, illud quoq; necesse est, cum uideamus esse dies inæquales, & solem alio loco hodie occasum, & alio heti occidisse. Si igitur aliis locis oritur & occidit, necesse est eum moueri, non stante, solem autem contra mundi motum curtere, sic possumus intelligere: euenit enim ut duabus ex causis sidera nō possimus uidere. Quarum una est cum abietint infra terram, nostrum quoq; effugere cōspectum, ita ut inferius hemisphærio ostenditur. Altera autem est ratio quod propter fulgorem solis et uim maximam luminis sidera obscurantur, siue quod stellis oblitus, ne candor earum ad nos nos perueriat aspectus, siue sua magnitudine luminis officit oculis nostris ne præter eius ignem aliam rem superiorē perspiciamus. Quod magis uerisimile uidetur. Neq; enim solis ignem eiusmodi uideamus, cuiusmodi reliquos ignes intelligimus. Sed ita lumen auertit nostrū, ut ipse quoque nobis non igneus, sed albus esse uideatur. Præterea in unaquaq;

*nocte, tduodecim signa necesse est apparere. Ideo quod uno signo sol ipse nixus, iter fortasse die ac nocte undecim alijs duodecim alijs conficeret uideatur, cuius figuram corporis ipse suo lumine obscurat. Cum eo enim signo & occidere & exorti uideatur. Nonnulli dicunt nos tundecim signa duntaxat hac ratione perspicere posse, si in eius signi prima nouissimæ parte consistat. Habet enim duodecim signa partes eiusdemmodi, ut unumquodq; eorum in longitudine habeat partes xxx, in latitudine autem partes duodecim. Itaq; euenit ut in longitudine signorum annus sit, in latitudine autem singuli dies sint. In prima parte signi nihilominus nos reliquum corpus eius signi uideare posse nonnulli dicunt. Simile ratione & si fuerit in extrema parte signi, quod fieri non potest. Nam cum sol sit in qualibet parte signi & exortiatur, ita magnum uideatur habere fulgorem, ut omnia sidera obscureret. Illud tamen potest euenire, ut cum sol sit in prima parte signi & occidat, reliquum corpus eius signi appareat. Sed certius & uerius est undecim signa quām duodecim apparere posse. Præterea quæritur quare sol cōtra mundi inclinationem currēt cum ipsa sua sphæra occidere & uerti. Nam si sol contra siderum occasum curreret, de ariete ad pisces, non ad taurum transiret. Exorti etenim ante pisces quām aries & occidere perspicuitur, & ita mundus uerti uideatur, ut prius pisces quām aries occidant. Itaq; diebus xxx. sol in ariete currēt, & eius corpus obscurans, sic duntaxat appetet sol, ut ex eo loco quo aries exorti uideatur, & post triginta dies sol uideatur ab eodem loco surgere, ex quo loco taurus ante exorti uidebatur, igitur appetet solem ab ariete ad taurum transire. Quod si ita est, necesse est eum contra mundi inclinationem currere. Quare autem euenit ut ante diximus, quod uideatur cum mundo sol uerti, eius similis hæc causa est, ut si quis in nauicula rostro sedēs, inquit ad primū transire, & nihilominus ipsa nauis iter suū cōficiat. Ille quidē uidebitur contra nauicula cursum ire, sed tamen eodē perueniet quod nauis. Hoc autē sic etiam facilius intelligitur, si nauim diuiseris in partes ccclx, quēadmodum sol diebus ccclx. simul mundū transigit, eodē modo ut ante diximus sit diuisa, et in una parte

fortasse die
ac nocte
undecim alijs
duodecim alijs

parte de ccclx. constituatur quilibetorum. Natus autem habet unius diei cursum, ille quidem contra nauim ire, sed cum ea ad locum definitum peruenire intelligetur. Non enim extra nauim est, quia rostro ad puppim transit, sed ipsa nauis continetur. Item sol cum per ipsum mundum iter, conficiat & eo continetur, uidetur contra mundum ire, sed cum eo peruenit ad occasum. Cum enim mundus trecenties & sexagesies se conuertit, tunc sol iter annum conficit.

Est qui conspicuus super hos quæsivit in astris
Ausus habere deum solem, cui tramite recto,
Condicio imposta est vigilem tolerare laborem.

Luna.

LVNA de Sole quoq; uisa sunt nobis utilissima esse literis mandauimus, nunc de Lu-

Vi pro natura perscribere, + uelut natura uoluminis ad uolumen sit, hæc uerba quidam ad dunt hos loco

nna dicemus, & si alta conati

huius ratione reliquæs, aut propter magnum laborem defecisse, aut inscientia superati, nō ualuisse persequi uideamur. Nos aut non illorum existimationis timendæ causa persequi instituimus, sed consuetudinis nostræ rationem demon strasse. Sed quod alterius quæti uolumen hoc perfecto non uoluimus, nec tam diu rem cogitatam scripto ad aliorum desiderium adducere, præterea cum reliqua omnia diligètissime persecuti fuerimus, alienum uidetur esse nos non eandem persequi causam. Quare sicut ante diximus, ad incepturn reuertemur, & necessario totidem uerbis de Luna et Sole dicemus, ita, Luna à Sole peralios exortus & occasus necesse est moueri, non stare. Idq; facilius quæm de Sole licet intel ligere, neq; enim tā magnus ardor eius est ut officiat oculis nostris, neq; ut sol dies xxx. unoquoque signo uehitur, ut difficile sit intellectu quanta particula luminis aut ipsius signi superesse uidetur cum ad aliud transierit signum. Lunam enim cum xii. signa diebus xxx. percurrit licet intelligere duobus diebus & sex horis, in alio signo esse. Hanc autem cum à Sole lumen accipiat, & ita nobis lucere uideatur, nō est uerisimile, de tam multis causis potius eam cōstante quæm moueri. Si enim suo lumine ueretur, illud quo que sequebatur, eam semper æqualem esse oportere, nec die tricesimo tam exitem, aut omnino nullam uideti. Cum enim totū transierit cursum, sola autem ad aliud transire signum intelligatur, præterea si suo lumine ueretur, huius nunquam eclipsin fieri oportebat. Sed ne dubium fiat quare solis eclipsis fieri posse, qui utrisq; lumen dare supra sit dictus. Lunæ autem non facile fiat cum alieno lumine utatur. Eius hæc uerissima, ut arbitramur, est causa. Luna enim cum ex toto mundo & omnibus stellis maxime terræ proxima uideatur, & ad aries nostras perueniat. Et quodam tempore tortens perueniat ad eundem locum signi quo sol uehitur, obseruare lumen eius à nostro conspectu uidetur. Hoc autem maxime euénit die nouissimo cum Luna transierit iam in duodecim signa, & cum sol ad aliud signum transire uideatur, & proxima fiet illi. Quod euénire, sicutiam potest intelligi, ut si quis alicui manum planam ad oculos admouerit, quanto magis sic fecerit, hoc minus ille uideti poterit, & quanto longius ab eo discesserit, hoc magis illi omnia poterunt apparere, simili ratione, cum Luna ad solis locū peruenit, tūc proxima eius uide' esse, et radio eius obturare, ut lumen emittere nō possit.

Cum aut luna ab eo loco discesserit, tūc sol lumen eiicit, & ita ad nostra adiicit corpora.

Lunæ

LVNA

Lunæ autē eclipsis sic euénit, cum prope dimensione sit Luna, cum abierit sol sub terram duntaxat hoc modo, ut per medianam terram si quod directum traieceris contingere possit solem sub terram, Lunam autem supra terram. Quod cum ita euénit, necesse est solis radios propter magnitudinem terræ ita esse dimissos, ut lumen eius, quo luna lucet, non possit ad eam peruenire, & ita existimat fieri eclipsis lunæ. Que si suo lumine ueretur, licebat ne appetere quidem nunquam solem, ideo quod luna nihilominus luceret, sic nang accipit lumen, ut luceat cum sol uenerit per terras, sed non ut alii quem locum conclusiorem totumq; spaciū implet lumine. Si quis nostrum stetet in eo loco, quo sol minime lucet, reliquis partibus lumen à sole accipiens præbebit. Id in Luna fieri inuenitur, eam solis lumine accepto lucere nonnulli existimant reuibratione, nonnulli existimant, cum dicitur Sol in arietate aut in quolibet signo esse, eum supra ipsas stellas arietis iter facere. Qui autem hac ratione utuntur, longe à uera ratione errant. Nam neq; Sol neq; Luna proxime sidera apparent. Hac etiam de causa nonnulli septē stellas erraticas finixerunt, adiungentes eodem Solem & Lunam, quod cum quinq; stellis ferunt, Luna enim proxime terram est. Itaq; diebus xxx. totum mundum existimat transire. Id hac euénit ratione, si circulos quis intra zodiaci ambitum fecerit, eos q; sic hoc interuerso finxit, ut tercua sit in medio, & unam à terra ad Lunam mensione fecerit, quam Græci τόνον appellauerunt. Hunc autem quia nō certum spaciū potuerunt dicere, to non dixerunt, igitur abest Luna à terra tono uno. Hac igitur re, quod brevissimo circulo deuehitur diebus xxx. ad ptimum peruenit signum.

circulum

Deniq; cum Luna est, sub lustri splendet amictu.

Quum succincta iacet calamis, Latonia virgo est,

Quum subnixa sedet folio, Plutonia coniunx.

Ab hoc circulo abest circulus tonon dimidium quo loco Mercurii sidus uehitur. Itaq; diebus xxx. ad alterum signū transiens tardius, ab hoc circulo abest + tonum dimidium quo loco iter suū Veneris dirigit astū, tardius quām Mercurii stella conficiens cursum. Transit enim ad aliud signum diebus xxx. Supra huius stellam solis est cursus, qui abest ab Hespero, quæ est Veneris stella, medietate toni. Itaq; cum inferioribus pariter peruolás uno anno, id est duodecim signa percurrit, trigesimo die ad aliud transiens signū. Supra solē igitur et eius circulū Martis est stella, quæ abest à Sole tono dimidio, itaq; dicit diebus ix. ad aliud signū trahit. Hunc supra Iouis signo orbē est stellā, quæ abest à Martis hemito no. Itaq; uno anno ad alterū transit signū. Nouissima stella Saturni, quæ maximo uehitur circulo, hæc autē tono distat à Iove, itaq; annis xxx. xii. percurrit signa. Ab ipsotū tamen siderū corporibus Saturnus abest tono uno et dimidio. Hac igitur ratione potes scire neque solē, neq; lunā contingere stellas, & nihilominus per zodiacum circulū uerti. Hinc etiam possumus intelligere, lunam minorem esse sole. Omnia quæ proxima sunt nobis maiora necesse est esse, quæ longo dissidente interuerso uidemus. Igitur Lunam uidemus proxime nos esse. Neq; eam maiore nostro aspectui esse, q; solem. Illud quoq; necesse est cum sol nō longe absit à luna, & à nobis maior uideatur, si prope accessit, multo maiorem futurum. Præterea necesse est ut ante diximus, aut nullam stellam eraticam esse, aut Solem pariter cum Luna, ut reliquias stellas errare. Si enim quisquam mihi potest demonstrare quinq; stellarum cursum, & dicere, quod hodie quæq; coram ad aliud transeat signum, quemadmodū de Sole & Luna fieri uidemus, & nihilominus suum efficit cursum, non est erratica. Si autem dubium est quod hodie transeat, & ad aliud signum compati ratione cum Luna feratur, & suum circulum dirigit quemadmodum stellæ quæ sunt dubiae, necesse est has quoq; errare, sed non euénit ut errant, praesertim cum suo tempore ad cursum reuertantur. Igitur ne stellæ quidem, cum certo tempore ad suum signum reuertantur, possunt errare, nisi forte uolumus accipere excusatione, quod duo corpora magna facilius possunt obseruari, quæ singulæ stellæ, quæ non certos cursus conficienes uidetur apparet.

De Venere

alijs semitonis
tono dimidio

De Venere.

Sed stellas quinque nonnullas aiunt esse Veneris, Mercurii, Iouis, Saturni & Martis, è quibus esse maximam colore candido, nomine Hesperum, & eam appellari Venetum. Hæc stella non abest à sole l*o*gius duobus signis: subter eius circulum collocata, sicut ante diximus. Apparens autem maxime noctu, sed toto mense non plus indeficiens potest uideri. Sed totus Hesperus incertos efficit cursus, non eodem tempore ad præteritum transiens signum.

De Mercurio.

Secunda stella est Mercurii, nomine Stilbon, totus acuto lumine, sed in aspectum non magnus, hic autem à sole nō longius abest signo uno, qui semper eosdem cursus efficiens, modo nocte prima, modo autem ad solis exortus incipit apparere, non unquam etiam perpetuo signis quatuor est cum sole, rediens autem, cum sole non amplius est, quam tertiā partē signi.

De Ioue.

Iouis autem stella, nomine Phœton, corpore est magnus. Figura autem similis lyrae, hic autem duodecim signa annis totidem transfigere existimatur, et unoquoque anno nonquam apparere dicitur, non minus dies triginta, nō plus quadraginta, sed tunc maxime obscuratur cum occidit cum sole. Exortus autem appetet annquam sol.

De Saturno.

Saturni stella apud Ciceronem a de nat. Deorum Phœnon dicitur. **S**aturni stella nomine Phœton, corpore est magno, colore autem igneo, similis eius stellæ, quæ est in humero dextro Oriōis. Hic per duodecim signa assidue fertur uidetur, non unquam etiam cum solis ipsius sideribus apparet, modo aliis partibus adies circuli, hanc stellam nonnulli Saturni esse dixerūt. Redire autem ad signum annis triginta, & quod annis non apparet, non minus dies triginta, nec amplius quadraginta.

De Marte.

De Marte.

Relique est nobis de Martis stella dicere quæ nomine Pirois appellatur. Hæc autem non magno est corpore, sed figura similis est flammæ, non unquam autem cum ipsis solis sideribus concurrens omnia peruvolat signa, sedens ad primum signum non longius biennio.

Quod ad quinque stellas attinet, huc usque satis arbitramur dictum, nūc autem demonstrabimus quibus de causis menses intercalentur. Quoniam tempus omne metitur die & nocte, mense & anno, sunt qui diē nobis diffinierūt, quamdiu sol ab exortu ad occasum perueniat. Noctis autem spaciū constituerunt esse, quamdiu sol ad occasum, rursus ad exortum reuertatur. Mensem autem quamdiu luna zodiacum circulum perducat. Annum autem uoluerunt esse, cum sol ab æstiuo circulo redit, & zodiacum ad id signum unde incipiebat permettitur,

Reliqua defant.

SPHAERA MUNDI.

